

2016. március
VI. ÉVFOLYAM 3. SZÁM

Mozsgó

MEGJELENIK HAVONTA INGYENESEN

MOZSGÓ KÖZSÉG ÖNKORMÁNYZATÁNAK INFORMÁCIÓS LAPJA

EFOF, GINOP, KEHOP, KÖFOP, TOP, VP és a többiek

A tavasz nemcsak a természet újjáéledését hozta meg számunkra, erre az időszakra esik a pályázatok megjelenése.

Március hónaptól indulnak – mint már megszokhatjuk – a közmunkaprogramok. 250 dolgozó foglalkoztatására, 300 Millió összköltségvetéssel dolgozunk a 2016. évben. Az idei évben is igyekszünk tartalmas munkát adni dolgozóinknak, több épületet újítunk fel és bővítjük, fejlesztjük az eddig elkezdett munkákat.

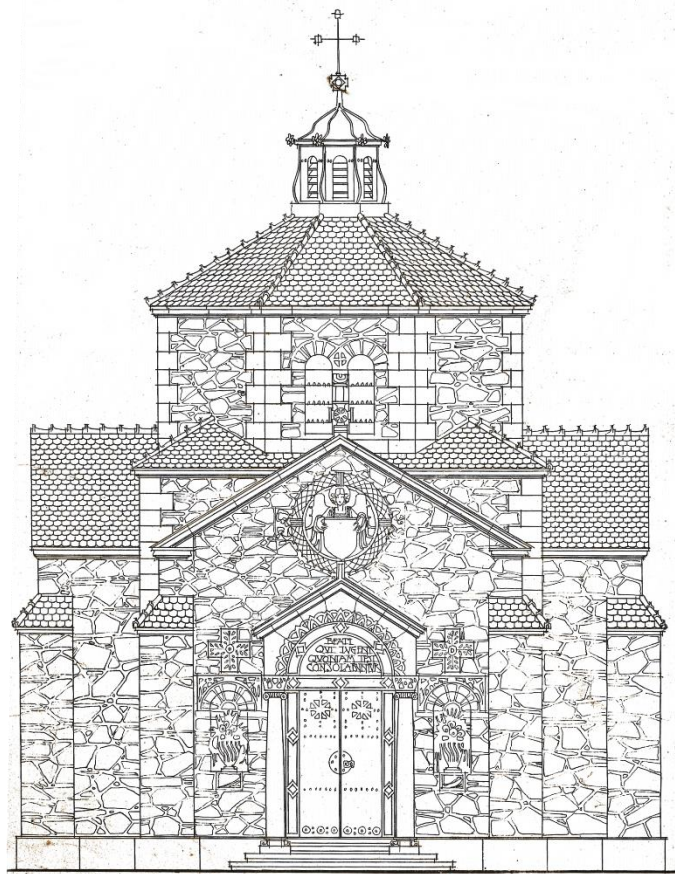
2014-2020 közötti időszakban jelentős uniós forrás áll Magyarország rendelkezésére, melyeket folyamatosan hívnak le, és írnak ki. A tavalyi, úgymond pályázat nélküliségből, átváltottunk a pályázatok sokaságára. Új fogalmakkal, új nevekkal kell megismerkednünk, el kell igazodnunk ebben a sokszínűségben. Terveinknek, elképzeléseinknek meg kell találni a megfelelő forrást.

Hogyan lesz a tervekben megvalósítás? Amikor beszámolunk egy-egy pályázati sikerről, nem közöljük az ahhoz vezető hosszú, göröngyös utat. Hiába van a tarsolyunkban már évek óta egy jó elképzelés, a megfelelőt nehéz ehhez hozzáigazítani, mindig meg kell felelni a feltételeknek. Ehhez a munkához segítségünkre vannak a pályázatiírók, pályázatiíró cégek. Mivel ismerik a pályázatokhoz való hozzáállásomat, több cég is felkeresett már az ajánlataival. Hogy kit választok? Inkább azt mondanám, hogy azt már biztosan tudom, kit nem. Ahogyan a mesteremberek, szakik közül is el kell tudni egy családnak dönteni kiben bízhat, ki végez lelkiismeretes, precíz munkát – hát ezt is így kell elképzelni.

Persze az is úgy él a fejekben, hogy a pályázatiíró mindent megold. Ezek a cégek csak a kezünket vezetik, „megfejtik” a szakszöveget, számunkra érthetővé teszik. De a munka dandár része ránk marad. És itt már kötelezően többes számot használok, hiszen az engedélyek, a kötelező mellékletek, a költségvetés stb. elkészítése az önkormányzati apparátus munkáját dicséri.

2016. évben két épület – kápolna, jegyző lakás – külső felújítására, energiahatékonyság fokozására adunk be 50-50 Milliós Vidékfejlesztési Program-os

pályázatot. A felújítási terveket az építészek már készítik, a fenntarthatósági terv, a megújuló energiák hasznosításának terve, a mellékletek elkészítése folyamatban van, a beadás határideje március hónap.

EREDETI TERV, 1905

Május hónaptól írják ki a LEADER pályázatokat, melyek kis értékű beszerzésekre, rendezvények lebonyolítására nyújtanak ismételten lehetőséget.

Indulunk a TOP mozaiknevű pályázatokon is, melyből kilátót, ill. a rendezvények lebonyolításához szükséges eszközök kiépítését célozzuk meg.

Családok és az ifjúság célcsoportok közösséggé formálásához az EFOP-os pályázatok állnak rendelkezésünkre.

Távlati céljaink között továbbra is szerepel a szennyvíz-elvezetés megoldása.

A leírtak alapján egy kis betekintést nyerhettek munkánk egy kis szeletébe, és ha nyerünk, indulhat a második forduló, a megvalósítás időszaka. Remélem lesz alkalmunk erről is beszámolni.

Kovács Zsolt
Polgármester

OLVASNIVALÓ

Tavaszz...

A Vájertanya felől felkel a nap.

A párán, ködfoltokon keresztül sütve próbálkozik megtisztítani a Bogaras névre hallgató dombot. Ahogy kitisztul a levegő, lenéz a dombra, ahonnan bő ötven éve még szőlő, gyümölcsöskertek, pár hold kaszáló és egy kis akácos folt mosolygott vissza. A Benkőék, Némethék, Győriek – még ki tudja hány család – saját telepítésű ültetvényei voltak a dombon. A vágófejekon élő hagyma, eper, ribizli, egres. A gyepes részeken az akácosban gombák, az ültetvényeken sokféle gyümölcs, szőlő tette változatossá a ki-kirajzó családok étrendjét. Legjobban a gyerekeket szerette a Nap: a saját mosolygó arcát látta tükröződni a gyermekarcokon. Közben egy arasszal feljebb kerül, a dombok fölé. Szerette az akkori változatos tarkaságot, most meg az egész tábla egybeszántva. A napunk annyi örömet, bánatot, verítéket látott, az időt meg millió évben méri, így túlteszi magát a nosztalgián, felszárítja az utolsó „harmatkönnycseppeket” és elkezd szárítani a Sió völgyet. Már erőben van, így hamar végez.

Bemegy a faluba.

Az öregasszony az ablakon bekíváncsiskodó napra ébred. Szeretik egymást: a két öreg. Ha nem takarja felhő, a Nap megnézi megvan-e még az asszony, az asszony meg örül, hogy üdvözölheti.

Az öregasszonyt már az este megérintette a tavasz. Mélyen aludt az éjjel, most ránéz az órára: elaludtam. Olyan szép az idő, én meg csak alszom, pedig itt a tavasz. Gyorsan teát főz, kenyeret pirít. Vagy hatvan éve ez a reggeli: kacsaszíros pirítós és tea. Az elkészettek sietségével (vajon hova siet nyolcvan felett) megy az udvar végébe. Már gyengék a kezei, ezért satuba fogja a kapát és gyakorlott mozdulatokkal reszeli. Készen van, hátramegy a kertbe, végignézi a tennivalókon.

- Szőlőt metszeni majd jön a gyerek a koma-asszonyával, lehet, hogy egy-két unoka is, így neki csak egy jó ebéd lesz a feladata. A hagyma, eper, málna, ribizli az ő gondja.

Majd jönnek a gyerekek, unokák, a totyogó dédunokák és leeszik a gyümölcsöt. Most még nincs mit. Holnap – ha megjönnek párán, ahogy ígérték – egy jó vasárnapi ebéd lesz.

- Remélem minél több apróságot is hoznak! Két hét múlva meg szinte mindenki eljön, akkor lesz Húsvét. Két hétig készítheti még lelkét az ünnepre és az öröme, az ünnepi ebédre, délutáni beszélgetésre.

Megjönnek közben a méhek, a fény bogárcái. Előcsalta őket a tavasz, na meg a kertekben virágzó tyúkhúr. Körbedöngik az öregasszonyt, miközben gyűjtik a mézet, virágport. Meglátogatják a kert szélén a mogoróbokrokat. Tavasz van, a kaptárba már

sok ezer idei kis méhecske várja, hogy megetessék. Az öregasszony nem fél tőlük. Lánykora óta segített velük bálni, előbb az apjának, majd a férjének, végül a fiának. Eszébe jutnak a régi tavaszok, a virágzó rétek, kertek, a hangos zsongással ébredő méhecskék. Ha jobb lenne a dereka és nem platinából a térde, lehajolna megsimogatni őket. Vajon hány századik nemzedék méh váltódik, csak mióta Ő él?

Megritkul a méhröpködés, hüss, böjti szél támad. Szívesen folytatná, de vigyázni kell már a meghűléssel, nemsokára ebédidő is lesz. Ma egyszerű az ebéd, holnap délelőtt meg egyéb dolga sem lesz, mint sütni-főzni. Ebédkor még hajladoznak a kopasz nyírfaágak: még mindig fúj a szél.

Ebéd után gondolja, lepihen. A nap most a ház másik felét süti, így jóleső félhomály van a szobában. Megint hosszan alszik. Mire felébred, eláll a szél, újra zavartalan a tavaszi napsütés. Az eper felét még megkapálja, a másikat nem is akarta, hátha holnap valamelyik gyerek visz sarjakat szaporítani. Ilyen szép náluk nem lesz, mert a föld sem ilyen alkalmas, a gondozás is esetlegesebb, de majd innen pótolják a gyümölcsöt.

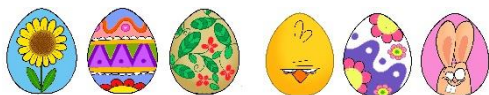
Újra hűl az idő. A Nap már csak arasznyira van a Kapos folyó felett, mintha lefekvés előtti esti fürdőt akarna venni. Még egyszer összenéznek, az öregasszony és a millió évekkal idősebb Nap. Az asszony még egyszer megfürdik a lebukó tavaszi nap sugarába, utána halkán, inkább csak magának imádkozik: Köszönöm Uram, hogy ide teremtettél, a hosszú életemet, és hogy megint megértem a Tavaszt.

Győri Sándor

Rajz: Horváth Szilveszter

KELLEMEK HÚSVÉTI ÜNNEPEKET KÍVÁN MOZSGÓ KÖZSÉG KÉPVISELŐ-TESTÜLETE ÉS AZ ÚJSÁG SZERKESZTŐSÉGE

HÚSVÉTI ELMÉLKEDÉS

Húsvét közeledtével izgatottan gyűjtöm az ötleteket, mivel is varázsolhatnánk ünnepivé a család hangulatát. Az ünnep attól ünnep, hogy más mint a hétköznapiak, készülünk rá, díszítünk és leginkább, hogy ráérősen együtt vagyunk. Együtt azokkal, akiket szeretünk.

Húsvét a kereszténység legnagyobb ünnepe, mely egybe esik a tavaszi nap-éj egyenlőség termékenységű ünnepével is. Fő elemei a feltámadás és újjászületés.

Amíg gyermek voltam, addig a díszek készítése, tojásfestés, a szép ruhába öltözés és a locsolók várása voltak a legfontosabbak számomra a Húsvétban. Nem igazán értettem mit tett értünk Jézus, mit jelent az Ő feltámadása, de az ünnep külsőségei finom varázslattal engedték átélni azt, ami gyermekfejjel fel nem fogható.

Szülőként a húsvétra készülődés sokkal összetettebb, hisz a finom ételektől az ajándékokig, a hangulat megteremtésétől az „együtt” megéléséig, minden részlet rajtunk múlik.

Hogyan vonhatom be a gyerekeket a készülődésbe úgy, hogy bőven maradjon meglepetés is, de az ünnep napjai már ne munkálkodással, hanem közös élményekkel telhessenek?

Emlékszem, mikor a fiunk 5 éves forma lehetett, egy olyan óriási csoki tojás után vágyakozott, amit csak Neki hoz a Nyuszi. Kislányunk 3 éves volt ekkor, és nagy szeretettel készült arra, hogy a bátyust és apát megajándékozza. Így lett, hogy a kókuszgolyó receptjéből óriási tojások készültek – amit a pici kéz boldogan gyúrt, formázott, lapogatott. Megható volt az a gondosság, amit ez a csöpp lány belegyúrt a masszába. A két tojást – az egyik természetesen jóval nagyobb volt a másiknál – alufóliába, majd piros krepp papírba csomagoltuk, fölül hatalmas seelyemszalaggal zárva. Az eredmény nem maradt el...

Az óvodás korúak okos fejében tengernyi megválaszolatlan kérdés keresi a választ. Honnan jön a nyuszi? Hogyan bírja el az ajándékot? Honnan hozza? (Na, ne már, hogy a popóján tojja ki!) Hogy nem akad el az ajándék az ágakban, rögökben? Hogyan tud a Nyuszi egyszerre minden gyerekhez odaérni? Minden családban mások a válaszok, de szülőként előhózzák gyermekkorunk emlékeit, amikor mi vártunk feleletet kérdéseinkre, és szőttünk

mindenféle képeket, mert hinni akartuk a hihetlent.

Ünnepünk középpontjában sokunknak most is a gyerekek állnak, kinek-kinek rokoni, szomszédai, baráti körben élő gyerekek, mert az Ő ártatlanságuk, várakozásuk, odaadásuk, csillogó tekintetük már önmagában varázslatos hangulatot hoz. Üljünk le egy gyermek mellé fél órára úgy, hogy nem a feladatainkon gondolkozunk, nem a telefonunkat simogatjuk, nem szól a TV és a rádió – csak ülünk, játszunk vagy beszélgetünk, és közben Rá figyelünk, s máris megérezhetjük az ünnep varázslatát, az újjászületés minőségét.

NŐNAP

Nőnap közeledik. A férfiak vesznek egy szál virágot és felköszöntik a nőket. A nők többsége ezt el is várja mindazért, amit egész évben az „asztalra letesz”. Ám ha mindez üres köszöntés, mit ér?

Nő. Önmagában nem létező fogalom. Nő és férfi, emberek – egymás nélkül nem léteznek. Mindnyájunkban él női és férfi minőség, más-más arányban – csak így tudunk működni a világban. A női és férfi szerepek társadalmi felosztása a régmúltban szoros keretek köré szorította az életünket, – aki az előírt mintától eltért, kilógott. Női és férfi szakmák, női és férfi tevékenységek szabdalják szét a mindennapokat és sokszor a kapcsolatok meghittségét, örömet. Ha egy nőt nem elégített ki az anyaság és a családról való gondoskodás, megszólták, ha egy férfi nem épített karriert, nem számított férfinak. Aztán a szerepek kezdtek engedékenyebben összemósódní, mára akár felnézünk egy nőre, ha híres, ha helyt áll különböző tudományokban és nem sajnálunk le egy férfit, ha elmosogat, de azért még döcögős ez az újfajta szemlélet. Ha mélyen és őszintén önmagunkba nézünk, hányszor fordul elő, hogy nőként inkább az udvaron ténykednénk, mint a konyhában vagy utánaolvasnánk érdekes témáknak, esetleg megnéznénk egy focimeccset, míg férfiként olyan jól esik, ha nem csupán a mi vállunkon nyugszik a család anyagi jóléte, és belefeledkezhetünk egy ebéd elkészítésébe.

Mekkora szabadság és boldogság rejlik abban, ha az éves egy szál virág mellett, vagy helyett nőként olykor elhagyhatjuk a konyhát vagy a porszívót, és ha férfiként beszélhetünk az érzéseinkről, vagy könnyekig meghatódhatunk. Ha egymásra figyelve megoszthatjuk a mindennap terheit, ha kimutathatjuk a szeretetünket némely feladat átvételével, ha nem támasztunk egymás felé tanult elvárásokat, ha merünk és engedünk őszintén élni, talán boldogabban kapcsolódhatunk össze, hogy ne önmagában kelljen helyt állni nőnek és férfinak.

Bóni Tünde

KÖZÉRDEKŰ INFORMÁCIÓK

ANYAKÖNYVI HÍREK – SZÜLETÉS

2016. február 09-én megszületett Földi Daniella (súlya 3260 gr, hossza 47 cm) édesanyja Tóth Krisztina, és édesapja Földi József nagynagy öröme. Gratulálunk, és kívánunk erőt, egészséget az egész családnak.

ANYAKÖNYVI HÍREK – HALÁLOZÁS

Helyesbítés

Elnézést kérünk a hozzátartozóktól, előző számunkban téves adatokat közöltünk.

Hegedüs József volt Mátyás király utcai lakos 2016. január 10-én hunyt el, január 14-én helyezték örök nyugalomba.

Módenszieder Jánosné szül. 1936. 09. 19. Vága (Csehszlovákia) volt Mozsgó, Mátyás király utca 61. sz. alatti lakos 2016. március 2-án elhunyt. Nyugodjanak békében!

Tisztelettel és szeretettel
köszöntjük azon 70 év feletti
Mozsgói Lakosokat, akik
március hónapban
ünneplik születésnapjukat!

*Rab Györgyné Alsóhegy
Puskás Istvánné Árpád u.
Földi József Árpád u.
Dr. Göttche Viktor Kolozsvári u.
Papp József Kolozsvári u.
Papp Józsefné Kolozsvári u.
Szentpál Mihályné Mátyás király u.
Megyesi Józsefné Mátyás király u.
Ságodi József Mátyás király u.
Vusics József Kolozsvári u.
Gajákné Peszmeg Mária Kolozsvári u.
Józsa Gyuláné Petőfi u.*

JOGOSKODÓ

SZIGETVÁRI OKMÁNYIRODA
Ügyfélfogadási idő:

Hétfő: 7.00 – 17.00 óráig
Kedd: 8.00 – 12.00 óráig
Szerda: 8.00 – 18.00 óráig
Csütörtök: 8.00 – 18.00 óráig
Péntek: 8.00 – 12.00 óráig
E-mail: szigetvar.okmany@baranya.gov.hu
Fax: +36 73 795-001
Csonka Edit +36 73 795-005
Madarász Lászlóné +36 73 795-234
Vargáné Leitner Mária +36 73 795-001

JÁTÉK – DISZNÓVÁGÁS

Felhívásunkra Szentpál József, Kassai utcai lakos hozta be ezt a fotót. A képen fia, József és felesége Rózsika valamint a gazda, vagyis ő, látható. A jutalmat eljuttattuk. Köszönjük.

SZENTMISE REND

március 13. vasárnap
11:30 óra
március 19. szombat
14:45 óra
március 26. szombat
14:45 óra
április 02. szombat
14:45 óra

VÁRDARÓC

Az idén ismételten meghívást kaptunk Várdaróra, a kakasütésre. Február 9-én kedden délben indulunk, és egy kis kitérő után - eltévedtünk -, délután két órakor megérkeztünk.

Régi ismerősként fogadtak bennünket. Az idő szép napsütéses volt, kedvezett a kinti programoknak. Magunkkal vittük az oly népszerű népi játékaikat, — melyek befértek a busz hátuljába —, és nagy örömeinkre óriási sikere volt. Minden gyerek, sőt a felnőttek is, kipróbálták. A gyerekek színes jelmezes felvonulása után ütötték a kakast a legkisebbek, majd a felnőttek is. A sok beöltözött kakas vonulása a faluban olyan volt mintha karnevál lett volna. A késő délután folyamán kulturális programmal szórakoztatták a nagyszámú közönséget. Gyerekek és felnőttek táncsal, farsangi szokásokkal és zenével kedveskedtek.

Csapatunk is benevezett a főzésre. Főszakácsunk, Szabados Zoltán és segítői ismét megmutatták, hogy Mozsgón hogyan főzik a kakaspörköltet. Bár nem nyertünk a főzőversenyen, de nagyon sok tapasztalatot gyűjtöttünk, és bepillantást nyertünk az ottani szokásokba. Nagyon sokan jöttek és kíváncsiak voltak arra is, hogy mi hogyan készítjük az ételt. Természetesen szívesen elmondtuk nekik.

Elmondhatom, hogy barátságokat kötöttünk a helyiekkel, akik jelezték, hogy szívesen jönnek hozzánk a kakasfesztiválra. Az est folyamán a vacsora után, ami a megfőzött pörkölt volt, majd rétes és sütemény, a tánc következett. Fialatok és idősek közösen ropták a táncot. Mi sajnos korán eljöttünk, mivel még előttünk volt egy kétórás út, és másnap reggel munkába kellett indulni.

„Annak magyarázata, hogy Baranya hogyan is tudta megőrizni napjainkig különlegességét, talán abban keresendő, hogy az itteni emberek féltőn óvják és vésik emlékezetükbe azokat a történeteket, melyek még saját családjuknál is ősibbek, a történeteket az életről és a túlélésről, a szeretetről és a halálról, a bokrokról, az erős paprikáról, a különleges halászatról, a lakodalmakról... Ennek a még mindig eleven néprajzi bűvöletnek köszönhetően oly vonzó Baranya, ám a bájait soha sem tárja fel egészen.”

Forrás: A fantasztikus Baranya. Horvát Idegenforgalmi Közösség, 2010.

Bege Amália

KAKASFESTIVÁL MÁÁS SZEMSZÖGBŐL, AVAGY MI FOLYIK A KULISSZÁK MÖGÖTT?

Idén nyáron 6. alkalommal kerül megrendezésre a már oly ismertté vált Mozsgói Kakasfesztivál. Az eddigi hagyományoktól eltérően, most két napos lesz a rendezvény. Ennek kapcsán jött az ötlet, hogy tegyünk némi visszatekintést, és kicsit elemezzük ki az eddigi fesztiválokat.

Ebben az elemzésben segítségemre voltak olyanok, akik a háttérben tevékenykedve láthatták az eddigi fesztiválok alakulását, és olyan is, aki Mozsgón élő fiatalként vett részt a fesztiválon.

2011 júliusában került sor az első kakasfesztivál megrendezésére. Őszintén megmondom, én nagyon vártam. Tudtam, hogy szüleim idejében voltak hasonló nagyszabású események Mozsgón, ezért nagy várakozás és kíváncsiság volt bennem, vajon milyen is lesz. Persze tudtam, hogy kik lesznek a fellépők és milyen programok várhatóak, de azt, hogy valójában hogyan fog kinézni az egész rendezvény, hány ember érdeklődését fogja felkelteni, eléri-e a kívánt sikert, azt nem. Csak remélni lehetett, hallgatva édesapám és a szervezők elképzeléseit, hogy jól fog sikerülni, és mindenki remekül fogja érezni magát, illetve, hogy a visszajelzések is pozitívak lesznek.

Most már elmondhatjuk, hogy így lett. Természetesen az első sikernek és az érdeklődésnek köszönhetően, nem állt meg a dolog, hanem ezt követően már minden évben megrendezésre került. A szervezők igyekeztek minden alkalommal színesebbé tenni a programokat, szponzorokat kerestek, hirdették rádióban, újságban, plakátokon is a rendezvényt. Mára pedig már mondhatni fogalomná és hagyománnyá vált a Mozsgói Kakasfesztivál minden év július elején.

De ezt a pozitív hatást és a rendezvény elterjedését, ismertté válását csak kellő felkészüléssel, háttérmunkával és egy jól összehozott csapattal lehetett elérni. Ebben az összehozott csapatban vezető szerepe van a Mozsgóért Egyesület tagjainak. Eből a kis csapatból Bilanics Sándornét (Vali) és férjét Bilanics Sándort kértem meg meséljenek nekem a háttérmunkákról, és mondják el véleményüket az eddigi kakasfesztiválokkal kapcsolatban.

A kezdetek óta részesei vagytok mindannak a sok munkának, ami egy kakasfesztivál megszervezése mögött áll. Mesélnétek nekem arról, hogyan is nézett ki az előkészület a színpalak mögött?

Minden kakasfesztivál előtt összeülünk, gyűlést tartunk. Ott megbeszéljük kinek mi lesz a feladata, hány órától-hány óráig hol kell lennie. A tavalyi gyűléskor már táblázatos rendszerben egyeztetjük a feladatokat, ami szerintem nagyon jó ötlet volt. Az

egyes programok megtervezésben mi nem veszünk részt, azt a polgármester és az egyesület vezetői intézik. Mikor minket összehívna, már minden program megvan, csak egyeztetjük a feladatokat.

Én az elejétől tagja vagyok a csapatnak, Sanyi később csatlakozott. Az elején az elsősegély sátorban dolgoztam, illetve ételjegyet osztottam a rendezvényen dolgozóknak. A következő kakasfesztiválon már az volt a feladatom, hogy a főzőhelyekre kísérem a versenyen résztvevőket, illetve az információs pultban is segédkeztem. Tavaly és tavalyelőtt pedig Anikóval, Gaják Petra segítői voltunk, a fellépőket kísértük. Ez a feladat nagyon szimpatikus volt, szívesen csináltam.

BILANICSNÉ VALI ÉS PAIZSNÉ ANIKÓ

FOTÓ: KÁNTOR ÉVA

Mit gondoltok, visszatekintve melyik sikerült a legjobban az eddigiek közül? Volt-e olyan, amelyik kevésbé sikerült és miért? (Sanyi gyors összegzésbe kezd, hogyan is zajlottak ezek a rendezvények az ő meglátása szerint, mellyel Vali is egyetért.)

A legelső átlagos volt, akkor még megvoltak a szokásos hibák és a rendezvény is sokkal kisebb volt, mint az azt követőek. A második ennél már jobb volt, ott már kezdtük a hibákat kiküszöbölni, egyre több ember jött el, aztán a harmadik már sokkal jobb, és folyamatosan mentünk felfelé. Egyre nőtt az érdeklődők száma is. Bele kellett rázódni, de most már könnyebb, már tudjuk mit várnak el, jó kis csapat jött össze, mindenki bele adja szívét-lelkét.

Szerintem eddig a 2014-es volt a legjobb, mert akkor voltak az eddigi legjobb fellépők, akkor már voltak egyéb érdekességek, például a lézershow és az első nagyobb tűzijátékra is akkor került sor.

Hogy látjátok, jó ötlet volt ez az elgondolás, hogy az idei kakasfesztivál két napos legyen?

Valójában sok mindent még nem tudunk róla, de jó ötletnek tartjuk. Az eddigi tapasztalataink alapján délelőtt nem volt sok ember sohasem. Most úgy tudjuk mindkét nap délután fognak kezdődni a programok. Azért is jó ez az ötlet, mert így két napon keresztül érezhetik jól magukat az emberek, és

mi még több időt együtt tudunk tölteni ezzel a jó kis csapattal.

Mi a véleményetek magáról a fesztiválról? Örültök, hogy részesei lehettek?

Jó ötletnek tartjuk, hogy visszahozza a régi mozsgói hagyományokat is. Nagyon örülünk, hogy részesei lehetünk, nekünk ez már nem is munka, már most várjuk, mindig új kihívást jelent számunkra.

És jó érzéssel tölt el bennünket, hogy kis falunkat híressé tesszük.

Érdekelt az is, hogy egy Mozsgón élő fiatalnak milyen érzés lehet olyan faluban laknia, ahol most már évek óta minden júliusban egy ilyen nagyszabású rendezvény zajlik. Sajnos az összes fiatalot nem volt lehetőségem külön-külön megkérdezni, Hegyháti Medárdra esett a választásom.

Tősgyökeres mozsgói fiatalként, milyen érzés számodra abban a faluban élni, ahol ez az esemény zajlik?

Jó érzés. Főleg úgy, hogy én alaptól is szeretek Mozsgón lakni, tetszik a hely, megvan itt minden, ami egy faluban meg kell, hogy legyen, ráadásul még van egy ilyen esemény is, ami már szinte országszerte elterjedt – ez nagyon jó érzés. Sok ismerősöm, akik a környező falvakból vagy városokból jönnek, szokták is mondani nekem, milyen jó, hogy én itt lakom. Szuper dolog, hogy a kakasfesztivál által akár az ismertebb énekesek is szinte karnyújtásnyira vannak tőlem, és ha kíváncsi vagyok rájuk, illetve a programokra, csak annyi a „dolgom”, hogy lesétálok a pályára.

Szívesen hívod meg barátaidat, ismerőseidet?

Igen, mindig szívesen hívom meg az ismerőseimet, barátaimat, mert szeretném, ha ők is részesei lennének ennek a rendezvénynek, mert tudom, hogy mindig jó szokott lenni.

Eddig melyik kakasfesztivál tetszett a leginkább?

Szerintem a legelső volt a legjobb, mert akkor még nagyon új volt az egész, mert ilyen még nem volt itt a faluban.

Szerinted van olyan dolog, ami már elavult, esetleg unalmas? Van-e valami, ami hiányzik, vagy amin esetleg változtatni kéne? Véleményed szerint mit újítanál az eddigi programokon?

Számomra hiányzik belőle egy kis sport. Például kispályás foci, mert ugye már nincs sportnap, és lehet, még több érdeklődőt idevonzana, már mások is mondták nekem, hogy egy kis foci jó lenne ilyenkor. Illetve szerintem már a „kakasvereny” sem olyan érdekes, mint a legelsőn volt, talán mert már

nem újdonság, és az se túl jó, hogy mindig a legnagyobb melegben kerül megrendezésre. Emiatt én inkább már csak délután szoktam lemenni, amikor a fellépők jönnek, eddig a Kasza Tibi volt a legszimpatikusabb fellépő számomra.

Mit szólna ahhoz, hogy idén két napos lesz a rendezvény? Jó ötletnek tartod?

Nem tudom igazából mit takar ez, hogy két napos lesz, nem tudom, hogy miben lesznek mások a programok, hogyan lesz az elosztása. Gondolom szombaton inkább a főbb események, fellépők lesznek, vasárnapra még nem igazán hallottam róla, hogy miket terveznek a szervezők. De biztosan nagyobb változás lesz, jó ötletnek tartom. Viszont kérdéses, hogy milyen sikeres lesz a második nap. Ha az is sikeres, akkor mindenképp jó elgondolás, hogy két naposra tervezték.

Ahogy Medárd is elmondta, valóban az első kakasfesztivál volt talán a legérdekesebb, hiszen az volt az első, még újdonságnak számított. Biztosan mindenkinek meg van a kedvenc fesztiválja az eddigiek közül, minden évben voltak újdonságok, érdekességek, és sokak számára sikerült kedvezni egy-egy fellépővel. Bevallom én minden évben nagyon vártam, mindig más okból. Viszont azt gondolom, hogy a tavalyi évben már kezdett megszokottá válni a programsorozat, és személy szerint örülök, hogy ezzel a kétnapos ötlettel rukkoltak elő a szervezők, ezzel új szintet visznek az eddigi eseménysorozatba.

Büszkeséggel tölt el, hogy ez az ezer lelkes település egy ilyen nagyszabású eseménynek adhat otthont, és az is, hogy ez az esemény lassacskán egyre ismertebbé teszi. Mi sem bizonyít jobban, mint az a kedves kis történet, melyet Vali és Sanyi mesélt el nekem. Amikor is erdélyi kirándulásuk alkalmával az 1000 éves határnál egy kedves idegen hölgy megállította őket, és pólójukra pillantva – melyen a „Mozsgói Kakasfesztivál” felirat állt, – feltette nekik a kérdést, hogy mozsgóiak-e? Mert a rádióban hallott a Mozsgói Kakasfesztiválról! Hát kell ennél több?!...

Kovács Norina

Fotó: Egyed József

Sakkverseny

2016. február 2-án tartottuk a Mozsgói Lengyeltóti János Általános Iskolában a sakk szakkör által rendezett sakkversenyt. Összesen 14-en vettek részt a nagyon színvonalas versenyen. Az iskola bajnoka Garai Nimród (4. o.) lett, második Huszár Krisztián (7. o.) harmadik lett Bori Richárd (8. o.) és Tormási Miklós (5. o.).

Szép eredményt ért el a megyei Sakk Diákolimpián Garai Nimród és Garai Keve iskolánk két tanulója, valamint Bóni Gergő és Pintér Szabolcs községünk fiatal játékosai.

Gratulálok minden résztvevőnek!

Bóni István
szakkörvezető

Színházlátogatás

2016. február 24-én szerdán, iskolánk 29 felsős tagozatú tanulója ellátogatott a Pécsi Nemzeti Színházba a Holdbeli csónakos című előadásra. A bérletük második színdarabját tekintették meg. A gyerekek nagyon jól érezték magukat.

Matematika verseny

2016. február 19-én pénteken iskolánk tanulója Horváth Krisztián (4. o.) Szigetváron az Istvánffy Általános Iskolában matematika versenyen vett részt. Az eredmény március 2-án megtekinthető az interneten.

Hangverseny a vígoperáról

18 tanuló, 2016. február 4-én, ifjúsági hangversenyünk második előadásaként Pécsen a Szivárvány Gyermekházban járt. A bemutató témája a vígopera volt. Az Állami Operaház művészei: Sárkány Kázmér, Szvétek László és Bodnár Gábor egy rendkívül szórakoztató előadással kedveskedett nekünk. Részleteket hallhattunk Mozart, Bellini és Donizetti vígoperáiból. A gyerekek végig mosolyogtak, nevettek. Nagyon jól szórakoztunk. Köszönjük szépen...

Hajdú Szilvia
tagintézmény-vezető

Mozsgón is divat lett a kockás ing!

BÚCSÚZUNK

2016. március 2-án eltávozott közülünk Módenszieder Jánosné, Klári néni.

1936. szept. 19-én született Vágán, az akkori Csehszlovákia területén Pankó Klára néven.

8 éves volt, amikor a család önként jött át Magyarországra, Pest megyébe Pánd községbe. Ott végezte az általános iskola 3-8. osztályát, majd a

Nagykőrösi Állami Tanító- és Tanítónőképzőben szerezte érettségijét 1955-ben, aztán tanító végzettségét '56-ban.

Két év tanítás Tápiósápon (Pest megye), majd saját kérésére Baranyába került, előbb Csértőre, aztán 1958. szeptember 1-jével Mozsgóra.

1960.11.28-án házasságot kötött Módenszieder Jánossal. Házasságából két fiúgyermek született, Zoltán 1963-ban, Róbert 1965-ben.

1960 és 1963 között igazgatóhelyettesként dolgozott az iskolában, majd az alsó tagozatban tanított. 1973-tól napközis csoportvezető, ezzel egyidejűleg ének tantárgyat tanított az alsó és a felső tagozatban is 1977-ig. Rokkantsági nyugdíjba 1983. május 8-án vonult.

Munkáját lelkiismeretesen, nagy odaadással, lelkesedéssel, a gyerekek érdekeit szem előtt tartva végezte, tanította, nevelte őket.

Március 11-én 11.00 órakor helyezik örök nyugalomba a mozsgói temetőben.

Emlékét megőrizzük, nyugodjék békében!

GONDOLATMORZSÁK

„Az elmúlt századok lassan változó világában a siker kulcsa az volt, hogy jól csináljuk, amit megtanultunk az iskolában. A gyorsan változó világban azt kell jól csinálnunk, amit nem tanultunk.” Seymour Papert

Ezt az idézetet egy konferencián emelték ki, melynek témája a folyamatosan változó világunk és a könyvtárak, könyvtárosok ebben betöltött szerepe volt. „2011-ben az emberiség több új információt produkált, mint a megelőző 5000 év alatt.” Dr. Dinya László professzor érdekfeszítő előadásában világunkat gyorsvonatként írta le, tőlünk függ, hogy fel akarunk-e szállni, ill. fel tudunk-e szállni rá. Külföldi egyetemeken, Oxfordban és Cambridge-ben már teljesen elfogadott, hogy nem a vitt pontszámok vagy a teszt eredménye dönt elsődlegesen a felvételin, hanem az interjú. A felvételizőnek meghökkenítő kérdésekre, megoldandó problémákra kell válaszolnia. Nemcsak azt vizsgálják, hogy milyen a problémamegoldó képessége, hanem hogy hogyan reagál az új kihívásokra, milyen a stressztűrő képessége.

Munkám során hasonló tapasztalatokra tettem szert. Olyan helyzetekkel, problémákkal találkozom, melyeket nem tanítottak az iskolában, de választ kell találnom rá, meg kell oldanom. Természetesen ez nem azt jelenti, hogy nem tanulok másoktól, nem nézek utána, nem fejlesztem magam folyamatosan. De tudom, hogy hol keressem az információkat, milyen technikákat alkalmazzak, és nem esek kétségbe az új kihívásoktól.

Talán már az oktatásunknak is fel kellene szállni az expressz vonatra? Lehet, hogy ezért tűntetnek a pedagógusok?

P. É.

Mozsgó község intézményei, és civil szervezetei
sok szeretettel meghívják Önt
2016. március 11-én (pénteken)
12:30 órakor a Kazaliczky Antal Művelődési Házban
tartandó március 15-i megemlékezésére és az azt követő
koszorúzásra a kopjafánál!

Hajdu Szilvia
tagintézmény - vezető

BIZTOS KEZDET GYEREKHÁZ

Február hónap a Biztos Kezdet Gyerekházban

Habár február főként az elszámolások időszaka volt számunkra, azért a programok szervezéséről sem feledkeztünk meg. „Rendhagyó rendelőt” tartott Dr. Madaras Krisztina, aki március hónapban is el fog látogatni hozzánk. Az édesanyák szabadon kérdezhettek az őket érdeklő témákról lázcsillapítás, védőoltások, mikor forduljunk orvoshoz, nátha otthoni kezelése stb.

Márciusi programjaink:

Szülinapi rendezvény, a március hónapban született kisgyerekeket ünnepeljük.

Közös húsvétváró játszótér az óvodával a Család és Gyermekjóléti Szolgálat együttműködésével.

Elérhetőségeink:

facebook: Biztos Kezdet Gyerekház Mozsgó

e-mail: bkgymozsgo@gmail.com

Baka Dorisz
gyerekház-vezető

BIZTOS KEZDET GYEREKHÁZ

Farsang a Családi napköziben

Február 17-én került sor a CSANA-ban a jelmezbálra. A jókedv, a felhőtlen szórakozás jellemezte. Elmondható, hogy minden gyerek és nevelő egy remek farsangi multság részese volt. Szeretnénk megköszönni a szülőknek a sok finomságot, amellyel hozzájárultak ennek a vidám napnak a még szebbé, jobbá tételéhez.

Stadler Kitti
családi napközi vezető

SZOCIÁLIS OTTHON

A Mozsgón és Turbékpusztán működő szociális otthon lakói közösen ünnepelték a farsangot február 1-én. Először az otthon lakói adták elő kedves műsorukat, melyre a gondozók segítségével készültek fel. A színes díszek és maskarák kellően megalapozták a farsangi jó hangulatot. A versek, táncok, kedves, megható pillanatokat okoztak minden résztvevőnek. Az otthon lakóit gondozó munkatársak boszorkány tánccal pezsdítették tovább a multság hangulatát, majd a konyhán dolgozók minyon tánca derítette jó kedvre a közönséget. A turbéki konyha vezetője a szereplőknek egy kocka süteményt ajándékozott — az édes meglepetés öröme zárta a közös ünnepet.

B. T.

2016. március 5 -én, szombaton a mozsgói kultúrházban tartotta az óvoda hagyományos farsangi bálját. Stadler Kittit - Ábel édesanyját – kérdeztem az élményeiről.

Számukra, mint a többi óvodába készülő kisgyermek számára is, remek lehetőség az óvoda programjain való részvétel, hisz így a kicsik már az óvodába kerülésük előtt megismerkedhetnek az óvónénikkel, dadusokkal, ovis társakkal.

Kittiéknek nagyon tetszett az óvodások kedves műsora- versek, énekek, táncok- és a jelmezes felvonulás. Az édesanya azt is elmesélte, hogy az ovisok ügyes táncukba később a szüleiket és nagyszüleiket is behívták.

A farsangi díszek és a házi készítésű sütemények színesítették a farsang hangulatát. A gyerekek lelkesen fogadták a konfettit kihullató lufit, amit Marika néni durrantott ki.

Nagyon fontosnak gondolom az óvodában dolgozók munkáját abból a szempontból is, hogy igazán jó hangulatú, anyagilag elérhető, közösen megélhető programot szerveztek a Mozsgón és környékén élő kisgyermekes családok számára.

A vezető óvónő, Ica néni, meghatódva mesélte el, hogy az idei farsangra ellátogató vendégek megtöltötték a kultúrház termét, ezzel bizonyítva, hogy szervező, tervező munkájuk érték a Mozsgói családok számára.

Ezúton közvetítem az óvoda vezetőjének és munkatársainak köszönetét mind a szülők, a szülői munkaközösség, a sok támogató és minden résztvevő vendég felé, akik adományaiból, felajánlásaiból, sütemény és tombola vásárlásaiból befolyt összeget az ovis gyerekek kulturális programjaira fordítanak, csökkentve ezáltal a kisgyermekeket nevelő családok anyagi terheit.

Bóni Tünde

ANTIK TÜKÖR

Szigetvári közkórház

1867 január havában Vermes György turbéki földbirtokos, Höbling Ignác, Salamon Gyula és Koharits Ferenc szigetvári urak elhatározták, hogy megvetik alapját egy Szigetváron emelendő kórháznak. Nyomban le is tettek: Vermes György 300 frt-ot, Höbling Ignác 200-at, Salamon Gyula és Koharits Ferenc 100 frt-ot. A pénzt átadták Salamon Gyula gyógyszerésznek és megbízták az alapkezelésével. Azonnal megkezdték a gyűjtést is. 1894-ig a gyűjtött összeg, kamataival együtt, 25.160 frt-ra rúgott. Ekkor az alapítók közül még életben lévő Vermes György és Salamon Gyula, Szaplonczay Manó dr. tiszti főorvoshoz fordultak tanácsért és annak eredményeként 1894. szeptember 29-én felajánlották a vármegyének a rendelkezésre álló összeget a kórház építési céljaira: a község megfelelő ingatlant ajánlott fel tartozékaival együtt s egyben elkészítették a kórház terveit is. A törvényhatósági bizottság 1894 októberben tartott közgyűlésén az ajánlatot elfogadta az esetre, ha a belügyminiszter a közkórházi jelleget megadja. Ez először csak elvileg ment bele a dologba, de az építési engedélyt kiadta. Miután a terveket is megfelelően átalakították, megalakult az

építőbizottság, Vermes György vezetése alatt. Építés közben azonban kitűnt, hogy a rendelkezésre álló összeg nem elegendő. Ekkor két kiváló emberbarát jött segítségül: Biedermann Rudolf és neje, akik 10.000 frt-tal és Biedermann Ottó, aki 1000 frt-tal járultak a költségekhez. Kívülük még magánosok és járásbeli községek adakoztak kisebb-nagyobb összegeket.

A kórházat 42 ágyra szerelték fel és az ápolást az „Isteni megváltás”-ról nevezett apácákra bízták. 1896 március 23-án nevezeték ki igazgatófőorvossá Raksányi Árpád dr.-t, alorvossá Vajda Ignác dr.-t és gondnokká Verbőczy Jánost. Már az 1896-iki csonka évben 390 beteget ápoltak itt, 9393 napon.

Forrás: Csánki Dezső dr. (szerk.): Magyarország vármegyéi és városai. Somogy vármegye. Bp.: Országos Monografia Társaság, 1914. 229. p.

Biedermann Rudolf (Baden, 1854.szeptember 6. — Bécs, 1938.) és Biedermann Ottó (Bécs, 1852. május 11. — Mozsgó, 1905. szeptember 15.) családi kapcsolatok: testvérek

Forrás: www.geni.com

Összeállította Puskásné Horváth Éva

GYERMEKKOROM EMLÉKEI...

A minap beszélgettünk, hogy miről is írhatnánk az újságban. Felmerült egy javaslat miszerint írhatnék az Erdélyben töltött időkről. Mi tagadás, szívesen emlékszem vissza a gyermekkoromra, sőt még azokra az időkre is, amikor nem volt jó magyarnak lenni.

Egy nagy székely községben születtem Erdély szívében. Egyszerű falusi emberek voltak a szüleim, fából épült házban laktunk, voltak állataink és földünk is. Két öcsém volt, akiket tudtam ugráltatni, hiszen én voltam a legnagyobb. Édesanyám Gyergyóalfaluban, egy len feldolgozó gyárban dolgozott, megjegyzem biciklivel járt három műszakban, az út 9 kilométer volt. Édesapám meghalt, amikor hét hónapos voltam. Azt mondják, nagyon hasonlítok rá.

Akkoriban csak a falu főutcája volt aszfaltos, a többi mellékutca még köves sem volt, csak sáros. Ez a sár úgy tudott ragaszkodni az ember cipőjéhez, hogy alig tudtunk járni. Kemények voltak a telek, mínusz 15-20 fokkal, hatalmas hóval. Tavasszal a hirtelen jött olvadás következtében kiöntött a Maros, (az folyik a falu közepén) és minden víz alá került. Gumicsizmában jártunk iskolába, az emberek a bútorukat felkötötték a plafonra, hogy ne menjenek tönkre. Mi, gyerekek, nem törődve semmivel, inkább élveztük a nagy vizet, mit sem törődve a következményekkel. Jó buli volt. A nyarak sem voltak forrók, éppen jók az erdőre járáshoz, kaszáláshoz, takaráshoz (szénagyűjtés). Nekünk, gyerekeknek ki kellett venni a részünket belőle. A nyári szünidő volt a legjobb, pénz tudtunk keresni.

Amerre a szem ellát, erdő veszi körül a falut, hatalmas fenyvesek. Van benne sok gomba, erdei gyümölcs, amit gyűjteni lehet és leadni. Mi éltünk mindig a lehetőséggel és megkerestük a zsebpénzünket. Minden reggel nyolckor hátizsákkal elindultunk, csoportosan persze, mert azért a medvétől féltünk, hiszen hallani lehetett támadásokról és pórrul járt emberekről. Leghamarabb a szamóca érett, de azt nem szerettem, mert szaporátlan volt és nagyon lassan gyűlt. Aztán jött a málna, az jobb volt, de a maci is szerette, és nem volt kedvünk összefutni vele, úgyhogy nem mertünk a sűrűbe menni. A kokozja (áfonya) volt a leggazdaságosabb, mert nem kézzel kellett gyűjteni, volt kokozja szedő. Aból több kilót lehetett szedni, és jó pénzt is fizettek te. Őt lej volt kilója. A gombát viszont nem adtuk el, mert azt mindenki szerette és el lehetett tenni télire jó tárkonyoson. Rókagomba, fenyőalja, hirip (itt vargánya) és csiperke is bőven akadt egész nyáron a fák tövében.

Kevés mindent vettünk a boltban. Kenyeret mámi süttött (édesanyám anyja), tejet a tehén adott, a

többi megvolt a háztáján, legfeljebb édességet vettünk. Imádtam a nagyszüleimet.

Igazi székely emberek voltak, sokat voltam náluk, főleg miután meghalt apám és magunkra maradtunk. Mindig a kedvemre főzött mámi (mi így hívtuk), táti pedig vitt állandóan magával erdőre és mezőre. Ács volt, de nem mindig volt munkája, és akkor kaszált, fát vágott, állatokat nevelt. Akkoriban a nők többsége nem járt dolgozni, kivétel volt anyám, inkább a földdel és gyermekneveléssel foglalkoztak.

Nem voltam egy mintagyerek, ahogy mesélik. Nagymamám varrt is nekünk, nagyon szép kislányos ruhákat, de hát nekem kerítésre volt kedvem mászni és máris annyi volt a ruhának. Sok virág volt a ház előtt, tática volt mámi kedvence, de nekem arról is le kellett csipkedni a fejét. Öt éves lehettem, amikor tévé került a lakásba (fekete-fehér), akkor már nevelőapámmal éltünk egy új házban, és mindenki a szomszédból esténként nálunk gyűlt össze. Nekem nem tetszett, mert nagy részben románul beszéltek benne, és egy héten csak egyszer volt magyar adás. Akkoriban csak magyarul tudtunk, az iskolában lett kötelező a román nyelv, tehát semmit nem értettünk belőle.

Tíz-tizenkét éves koromig természetes volt az életem, nem értettem mi az, hogy mi magyarok vagyunk, de Romániában élünk. Akkor kezdett furcsa lenni, amikor kötelezővé tettek dolgokat, mint a román nyelv, az éljenzés a nemzeti ünnepeken, természetesen Ceausescu-t kellett éltetni. Nem is volt baj, amíg lehetett mindent kapni a boltban, csakhogy egyszerre eltűntek a boltok polcairól az élelmiszerek, kiporciózva jegyre kaptunk mindent, fejenként, kvótába. Eldöntötték ki mennyit ehet, ha meg nem volt elég, így járt.

Ezekről az ínséges időkről, a nélkülözésről, kiszolgáltatottságról majd legközelebb.

Bege Amália

AMI A TÖRTÉNELEMKÖNYVEKBŐL KIMARADT...

Ebben az írásban a főszerep Atiláé. Néhány szokás-szerinti megjegyzéssel kezdem. A fő hangsúlyt a harcmodorra, harci technikára ígértem fektetni, másodsorban a befolyásoló társadalmi, kulturális viszonyokra. Amennyiben a gondolatsort nem kívánom megszakítani a logika, vagy a könnyebb együttes szemlélés érdekében, korokon is átívelünk. Különösen a korai (1000-1500 év) időben évszázadok múlnak el viszonylagos változatlanágban, míg a mai időkben évente is változhat a technika és hadvezetés. A régebbi korok mai értékelésében többféle iskola – ha tetszik szekértábor – létezik. Magam amatőr – nem sértődöm meg a dilettáns jelzőn sem – módján a különböző vélemények leírása után el kell mondjam a magamét, még akkor is, ha többen ezen megbotránkoznak, vagy esetleg rosszallják mekkora ember véleményét „merem” cáfolni. Jelen írásban is többször – tán unásig – cáfolom az őseinkre – néha ránk is – aggatott nomád és barbár jelző pejoratív változatát.

Atila gyermekkorában túszként nevelkedik Rómában. Ne képzeljük ezt olyannak, mint a mai akciófilmek barlangban, üzemcsarnokban szabadításra váró túszer státusza. A korban szokás a szövetséges, esetleg hűbéres lányát férjhez adni, fiát benősíteni, ha ilyen korú még nincs, kisebb gyermeket „túszul” adni több évi „cserenyaralásra”. Így kerül Atila Rómába. A szokás hat-nyolcszáz év múlva is még élő, jó néhány Árpád-házi királylány kerül így a Német-római területre, Lengyelországba, Kijevbe stb. feleségnek. Természetesen Atilának is kijut a fejedelmi ellátás, miközben igyekszik minél többet megfigyelni, eltanulni az akkori világ egyik legerősebb hatalmának szokásaiból, harcmodorából.

Jó hasznát veszi ennek az évtizedek múlva Róma ellen vívott harcokban. Rómában ismerkedik meg Aetius későbbi hadvezérrel, későbbi legnagyobb ellenfelével. Micsoda drámai töltésű történelmi filmet lehetne forgatni kettőjük együttnevelkedése, majd csatája okán? Persze nem lehetne annyira rossz fényben feltüntetni a „barbár” Atilát, hogy arra a „művelt” nyugati bemenjen a moziba. A nyugati civilizált Rómában nevelkedett Atilát mindenesetre barbárnak emlegeti a nyugati történetírás. Nézzük a híradások szerzőit: Hérodotosz, Szókratész, Jordanes, Priszkosz (róla tudjuk, hogy egyáltalán járt Atilánál és a Hun táborban) Ammien Marcellin, aki római katona volt, ír az egyik legelmarasztalóbban. Csak címszavakban röviden. Tőle való a nyereg alatt puhított nyers hús evése. Nem ismeri a nyers hús feltörést gyógyító hatását! A nyers gyökerek és a hús evését cáfolja a több tucat – régészek által kiásott – korabeli hun üst megléte.

A Hunok szemére veti vándorló életmódjukat és házaik szegényes, szétszedhető-összerakható voltát. Könyörgöm, a kettő feltételezi, szükségessé teszi egymást. Egy nagyállattartó nép folyamatosan vándorol. A Hun-Magyar jurta felépítése a mai amatőr családnak is csak pár óra. Több családot is ismerek, aki jurtában lakik, vagy több évig lakott. Minden méret és

rendezettség kérdése. A Kurultájon és a Magyarok gyűlésén első nap reggelén tucatjával állítják fel őket. A harmadnap távozó testvérepek képviselőitől fél-egymillió forintért megvásárolhatók hat-nyolc méter átmérőjű jurták. A jurták szabad, szellős, száraz helye sokkal komfortosabb, mint a történelmi filmekből is ismert ezer évvel későbbi párizsi vagy liverpool-i lakások mocska, bűze, ahol az utcán folyik az állati és emberi ürülék és a járványok tizedelik a lakosságot.

Ammien Marcellin azért a vérszomjasságon és egyéb említetteken kívül meg talán felébredt benne a katona, a harcásatról a már említett szerzők mellett még Clermont püspökével egyezően írja.

„A férfiak egész életüket lovon töltik. Hun elképzelhetetlen ló nélkül. Lovon esznek-isznak. Lovon tanácskoznak, ló nyakára borulva alszanak. (Mit tegyen szegény Hun, ha állni nem akar, a parlamenti széksorok meg még nem készek?) Félelmetes fegyverük a nyíl és a kard. Mindkettő hatalmas méretű. Az íjat lábuk segítségével is feszítik. Itt újra tételezzük fel, jóhiszemű a tévedés. Az íj szinte biztos nem hatalmas, csak megközelítően kétharmada a nyugatinak. Esetleg elfogadnám, hogy léteztek gyalogos íjászaik, de ők is miért használtak volna egy olyan íjat, ami nagyobb (másfélszeres), a lőtávolsága fele sincs, mint az övék. Lábbal feszítést egy angol témájú filmben láttam gyalogos íjásznál. Most elképzeltem ősoemet, akinek két keze már foglalt a ló hátán (írónk tudósított, hogy nem lehet meg ló nélkül), most egyik lábát is szabaddá teszi, és hun fennmarad a lovon, hun leesik. Ilyen körülmények között érje el még a hat másodpercenként három lövés gyorsaságot, ami egy mai lovas íjásznál követelmény.

A másik a kard kérdése, ami szerintem szablya. (Persze elfogadom a fordítói tévedést, de akkor már ebben a részben legalább ismerkedjünk meg vele.) A szerző római katona lévén leginkább a rövid római karddal találkozhatott, ami megfelel a zsúfolt közelharcnak. Ehhez képest egy szablya valóban óriási. A Képes Krónika képein is általában kard szerepel, de hát olyan zömmel nyugati szerzetesek készítik a krónikákat, akik az Árpád-házi királyok hadaival sem találkoztak, nem Atiláéval. A méretről még: a második világháborúban a lovak kímélése céljából alacsony katonákkal töltik fel a huszár haderőt, ezért mintegy tényleg levágva szablyák katonához a fegyvert. A szablya pengéje fél-harmad hosszúságban ívelt. (Nem görbe!) Az utolsó negyedben-harmadban hátul a fokánál élesre köszörült. Ez lehetővé teszi, hogy vívásakor, amikor visszahúzzák, megsebezze vele az ellenfél kezét, és a két él miatt szúrní is könnyebb. A módszer, hogy lefele csapáskor a harcost vágni, majd fokékkal felfele a lovat szúrní, a református teológia szablyavívás oktatója szerint szinte biztos kar vagy vállsérülés. Még egyetlen információ: Atila dísz-szablyáját – nem kevés nemzeti ereklyénkel együtt – a bécsi múzeumban őrzik.

Győri Sándor

Mozsgóért Egyesület

VI. MOZSGÓI EGÉSZSÉGNAP

2016. március 19. szombat 14:00-18:00 óra

Helyszín: Kazaliczky Antal Művelődési Ház

PROGRAMOK:

14:30- 16:30 **Húsvéti nyusziváró kalandpark gyerekeknek**

Matus Attilával és Bóni Istvánval

15:00 óra **FŐZZÜNK EGYÜTT!** egészséges ételeket készítünk

ÉTELKÓSTOLÁS

14:00 óra - 17:00 óra

Vérnyomás-, vércukormérés, testdiagnosztika

Gyógymasszázs

Avon tanácsadás

Szépségápolás (fodrászat, arcmasszázs, manikűrözés)

MEDVEHAGYMÁS ÉTELEK VERSENYE

A legjobb medvehagymás ételt díjazzuk!

14:00-17:00 Húsvéti kézműveskedés

Csillámtetoválás

Arcfestés

Húsvéti figurák készítése

A PROGRAMOK INGYENESEK!

A rendezvény támogatói:

Mozsgó Község Önkormányzata, BM Mozsgó-Turbékpusztai Integrált Szociális Intézménye,
Mozsgói „Csizik Mihály” Sportegyesület-Mozsgói Védőnői Szolgálat,
Biztos Kezdet Gyerekház, Családi Napközi Mozsgó, Kicső Kft,

Mesél a Krónika

1973 és 1993 között Péteri Ferenc vezette Mozsgó község falukrónikáját. Rovatunk szerkesztésekor Feri bácsi írásait, összegyűjtött dokumentumait, képeit hívjuk segítségül. Kérjük, csemegézzenek velünk!

35 évvel ezelőtt márciusban – 1981. március 26.

Bartók Béla emlékkiállítás nyílt meg a Művelődési Házban.

KÖNYVTÁRMOZI

Január 18-án a könyvtár mozi rendezett, egy kisebb társaság összeülve – köztük jómagam is – megnézte a „Valahol Európában” című filmet. A film maga igencsak régi volt, ugyanis 1947-ben készült, így hát nem volt a legvonzóbb célpont a fiatalok számára, azonban nagy hibát követtek el azok, akik nem vettek részt a vetítésen. Ugyan unalmasan kezdődött a film, nem volt érdekfeszítő, – ahogy a gyereksereg csellengett a vidéken és egy árva szó nélkül láthattuk mindezt, – azonban az idő múlásával egyre inkább az lett. Amikor is egy domb tetején lévő várban – a cseszneki várban – találtak maguknak menedéket – egy öreg karmester társaságában – és egyre megragadóbbá, szimpatikusabbá vált. Egyre jobban azonosulni tudtunk a korabeli gyerekek életével, lelkiületével, mindennapjaival, akik bűnözőként voltak számon tartva, hiszen loptak és fosztogattak, de a filmből megérthettük, hogy ez a lopás létfenntartás volt, hiszen ennivalót zsákmányoltak, hogy ne haljanak éhen.

Manapság az ember nem néz ilyen filmeket, de többek között ezért is volt jó program ezen az eseményen részt venni. A film végeztével megszólalni

nem tudtunk, többek közt, mivel szomorú volt a vége.

A kis csönd után megbeszéltük ki hogyan élte meg, hogyan értékelte a filmet, illetve további részleteket árult el nekünk vendégünk, Benked Anett, a Csorba Győző könyvtár munkatársa, aki Pécsről érkezett hozzánk.

Összességében azt tudom mondani, hogy egy jó program volt, és bánhatja, aki kihagyta. A következő vetítésre szeretettel várunk MINDENKIT.

Gabriel Smith

A régi idők focija

2016. március 17. csütörtök

17.00 órai kezdettel

Helyszín: Községi Könyvtár Mozsgó

www.konyvtarmozsi.hu

Ottakringer Téli műfüves bajnokság G csoport

Ebben a bajnokságban a Megye I. és II. osztályú csapatai vesznek részt. A 28 indulóból csapataink 24-et megelőzött, köztük Megye I. osztályút is — az előkelő 4. helyen végzett.

Mérkőzések

- 1.forduló 2016.01.16. (szombat)
Sellye – Mozsgó 2 - 0
- 2.forduló 2016.01.24 (vasárnap)
Mozsgó – Kétújfalu 1 – 1
Góllövő: Szabó Dávid
- 3.forduló 2016. 01. 31. (vasárnap)
Mozsgó – Vajszló 7 – 0
Góllövők: Varga Tamás, Szabó Gergő (3), Horváth Benjamin (3)
- 4.forduló 2016.02.07 (vasárnap)
Sellye – Mozsgó 1-1
Góllövő: Czakó Gábor
Büntetőkkal 3-4
- 5.forduló 2016.02.14 (vasárnap)
Szászvár - Mozsgó 1-0

Gratulálunk!

Baranya Pannónia M. II. o. ffi felnőtt 2015/2016. évad tavaszi fordulói

Februári mérkőzések

18. forduló 2016. 02. 27. (szombat)
Mozsgó – Ócsárd 1 – 2
Góllövő: Horváth Benjamin

Márciusi mérkőzések

19. forduló 2016. 03. 06. (vasárnap)
Drávaszabolcs - Mozsgó 2 – 4
Góllövők: Czakó Gábor (2), Szili Péter, Horváth Benjamin
20. forduló 2016. 03. 12. (szombat) 14:30
Mozsgó - Gyód
21. forduló 2016. 03. 19. (szombat) 15:00
Mozsgó - Nagykozár
22. forduló 2016. 03. 26. (szombat) 15:30
Hosszúhetény - Mozsgó

Áprilisi mérkőzések

23. forduló 2016. 04. 02. (szombat) 15:30
Mozsgó - Kétújfalu
24. forduló 2016. 04. 09. (szombat) 16:00
Somberek - Mozsgó

Baranya megyei II. osztály férfi U19 A csoport 2015/2016. évad tavaszi fordulói

Márciusi mérkőzések

11. forduló 2016. 03. 27. (vasárnap) 10:00
Mozsgó - Drávaszabolcs

Áprilisi mérkőzések

12. forduló 2016. 04. 03. (vasárnap) 10:00
Bicsérd - Mozsgó
13. forduló 2016. 04. 10. (vasárnap) 10:00
Mozsgó - Kétújfalu

MOZSGÓ – Mozsgó Község Önkormányzatának információs lapja

A lap alapítója Mozsgó Község Önkormányzata. Mozsgó, Batthyány u. 15.;

Kiadó és Szerkesztőség: Községi Könyvtár, Mozsgó, Batthyány u. 13.;

Szerkesztő: Bege Amália, Kántor Éva, Kiadványterv: Neiczter-Győri Zsuzsi

Telefon: +36 (73) 344-060; +36 (20) 329-0590

E-mail: mozsgokonyvtar@gmail.com

Felelős kiadó: Kovács Zsolt polgármester;

Felelős szerkesztő: Puskásné Horváth Éva;

ISSN 2062-35, online ISSN 2062-7254